

אֵלָא כְּלָא רְחֵמֵי וְחַיִּים וְחִירוֹ בְּעֵלְמָא :
וְתָא חֲזִי כְּהָא חֲגָא עֲבָדִין נְסוּף הַמַּיִם. נְבִיעַ
דְּחֶסֶד בְּאִינוּן שְׁתִּין מִשְׁשֵׁת יָמֵי
בְּרֵאשִׁית, וְכוּלְהוּ שְׁבַעַה יוֹמִין עֲלֵאִין מְקַבְּלִין
מְאִינוּן מַיִם חַיִּים דְּנַפְקִין מִירוּשְׁלַיִם עֲלָאָה
טְמִירָא. וּבָאֵן אֲתֵר רְמִיז לְאִינוּן מַיִם חַיִּים,
בְּאִינוּן שִׁיתִין. וְחֶסֶדִי וְצַדִּיקִי חֲדָאֵן בְּהָאֵי
הַלּוּלָא, בְּגִין דְּרְמִיזָא לְהָהוּא טִיבוּ דְזַמִּין
קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְמַעַבְד פֶּד יַעֲבֵר קְדָשָׁא
בְּרִיף הוּא סְאִיבוּ מְאַרְעָא דִּיחֲתוּן אִינוּן מַיִם
חַיִּים טְהוּרִים בְּאִינוּן שִׁיתִין, בְּהָהוּא מְזַבַּח
עֲלָאָה הָהוּא יָם הָאֲחֵרוֹן. וְאִינוּן תְּלַתָּא לוּגִין
מַיִם שְׁמֹנֶה עָשָׂר בְּצִיִּים לְקַבְּל צַדִּיק דְּאֶקְרִי
ח"י הָעוֹלָמִים, וְעַל יְדֵיהּ מַיִם נַחְתִּין בְּאִינוּן
שִׁיתִין.

וְתָא חֲזִי הַלֵּל הַזָּקֵן פֶּד הָהּ חֲדֵי כְּהָאֵי
הַלּוּלָא אָמַר אָם אָנִי כָּאֵן הַכֵּל כָּאֵן.
וְאָם אֵין אָנִי כָּאֵן מִי כָּאֵן. הוּא רְמִיז וְאָמַר אֵי
שְׁכִינְתָּא דְּאֶקְרִי אָנִי שְׂרִיָּא כָּאֵן. הַכֵּל כָּאֵן
הָהוּא אֲתָרָא דְּאֶקְרִי כֹּל דְּאֲתִי לְאֲזֵהוּוּגָא בְּהָ.
וְאָם אֵין אָנִי כָּאֵן מִי כָּאֵן. דְּהָא לָא חֲשִׁיבָא
טִיבוּ שְׂלִימָא בְּגִין דְּשְׁכִינְתָּא לָא שְׂרִיָּא
בְּאַרְעָא קַדִּישָׁא. אַבְל פֶּד יִשְׁתַּלְמוּ אִינוּן פְּרִים
כְּדִין פְּתִיב (ישעיה י"ב) וּשְׂאֲבָתָם מַיִם בְּשִׁשּׁוֹן
מְמַעֲיַיְנִי הִישׁוּעָה. מָאֵן אִינוּן. שִׁית מְעִיַיְנִי
דְּאִינוּן מְרִיקִין בְּהָאֵי יִשׁוּעָה וְכְדִין עֲלָמָא
כוֹלִיָּה בְּחֻדְוָה בְּגִין דְּנַפְקָא שְׁכִינְתָּא מְבִין
הָהוּא סְאִיבוּ דְשְׂאָר עַמִּין, בְּגִין כְּף (במדבר כ"ט)
בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֵרַת תִּהְיֶה לָכֶם.

תָּא חֲזִי, עֲשָׂר נְטִיעוֹת עֲרֻבָה וְנְסוּף הַמַּיִם
הַלְכָה לְמַשָּׁה מְסִינִי. שְׂאָר מְלִי
דְּאוּרִייתָא תוֹרָה. וְהַכָּא הַלְכָה. מְאִי טַעְמָא,
אֵלָא בְּגִין דְּהָא אֲתָרָא דְּאֶקְרִי הַר סִינַי, תוֹרָה

יִשְׂאָר דִּין בְּעוֹלָם, אֵלָא הַכֵּל
רְחֵמִים וְחַיִּים וְחִירוֹת בְּעוֹלָם.
וּבָא רָאָה, בְּחָג הָהּ עוֹשִׂים נְסוּף
הַמַּיִם, שְׁפַע שֶׁל חֶסֶד בְּאוֹתָם
שִׁיתִים מִשְׁשֵׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית, וְכֹל
שְׁבַעַת הַיָּמִים הָעֲלִיוֹנִים מְקַבְּלִים
מֵאוֹתָם מַיִם חַיִּים שְׂיוֹצְאִים
מִירוּשְׁלַיִם הָעֲלִיוֹנָה הַטְּמִירָה.
וּבְאִיזָה מְקוֹם רְמִיז עַל אוֹתָם
מַיִם חַיִּים? בְּאוֹתָם שִׁיתִים,
וְחֶסֶדִים וְצַדִּיקִים שְׂמַחִים
בְּהַלּוּלָא הַזֶּה, מִשּׁוּם שְׂרוּמִז
לְאוֹתוֹ הַטּוֹב שְׁעֵתִיד הַקְּדוֹשׁ
כְּרוּף הוּא לַעֲשׂוֹת כְּשֵׁיעֵבֵר
הַקְּדוֹשׁ כְּרוּף הוּא אֶת הַטְּמָאָה
מִן הָאָרֶץ, שְׂיָרְדוּ אוֹתָם מַיִם
טְהוּרִים בְּאוֹתָם הַשִּׁיתִים בְּאוֹתוֹ
מְזַבַּח עֲלִיּוֹן, יָם הָאֲחֵרוֹן, וְהֵם
שְׁלֹשָׁה לְגַיִם מַיִם, שְׁמוֹנֶה עָשָׂרָה
בְּצִיִּים, כְּנֶגֶד צַדִּיק שְׂנַקְרָא חֵי
הָעוֹלָמִים, וְעַל יְדוֹ הַמַּיִם יוֹרְדִים
בְּאוֹתָם שִׁיתִים.

וּבָא וּרְאָה, כְּשֶׁהַלֵּל הַזָּקֵן הָיָה
שְׂמַח בְּהַלּוּלָא הַזֶּה, אָמַר, אָם אָנִי
כָּאֵן - הַכֵּל כָּאֵן, וְאָם אֵין אָנִי כָּאֵן
- מִי כָּאֵן? הָיָה רוֹמִז וְאוֹמַר, אָם
שְׁכִינָה שְׂנַקְרָאֵת אָנִי שׁוֹרָה כָּאֵן -
הַכֵּל כָּאֵן, אוֹתוֹ מְקוֹם שְׂנַקְרָא כֹּל
שְׂבָה לְהַזְדַּוּגָּא בְּהָ. וְאָם אֵין אָנִי
כָּאֵן - מִי כָּאֵן? שְׁהֵרִי לָא חֲשׂוֹב
טוֹב שְׁלָם, מִשּׁוּם שְׂשְׁכִינָה לָא
שׁוֹרָה בְּאַרְץ הַקְּדוֹשָׁה. אַבְל
כְּשֵׁיִשְׁתַּלְמוּ אוֹתָם פְּרִים, אֲזַ
כְּתוּב (ישעיה יב) וּשְׂאֲבָתָם מַיִם
בְּשִׁשּׁוֹן מְמַעֲיַיְנִי הִישׁוּעָה. מִי
הֵם? שְׂשָׂה מְעִינּוֹת שְׂמְרִיקִים
בִּישׁוּעָה הַזֹּאת, וְאֲזַ הָעוֹלָם כְּלוּ
בְּחֻדְוָה, מִשּׁוּם שְׂשְׁכִינָה יוֹצֵאת
מִתּוֹף אוֹתָהּ טְמָאת שְׂאָר הָעַמִּים,
מִשּׁוּם כְּף (במדבר כט) בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי
עֲצֵרַת תִּהְיֶה לָכֶם.

בָּא רָאָה, עֲשָׂר נְטִיעוֹת, עֲרֻבָה
וְנְסוּף הַמַּיִם - הַלְכָה לְמַשָּׁה
מְסִינִי, שְׂאָר הַדְּבָרִים שֶׁל הַתּוֹרָה

- תורה, וכאן הלכה. מה הטעם?
אלא משום שמקום זה שנקרא
הר סיני, תורה שבעל פה למדה
את משה לקשר קשרי האמונה.
אותן עשר נטיעות שנטע הקדוש
ברוך הוא, שאחז אותן באותו
מקום שנקרא ערב שביעית,
ויעשו פרי באותו בית סאה, כדי
שיבא מזון לעולם בשביעית
הזו, שאין להם מזון אלא
מאותה שנה ששית שזורעים בה
זרעים. זהו שכתוב (דו"ש ע') זרעו
לכם לצדקה וקצרו לפי חסד. מה
שזורעים יהיה לאותו מקום
שנקרא צדקה שלמה, ואז וקצרו
לפי חסד, אז יהיה טוב העליון.
ומי הוא לפי חסד? זה אברהם.
בא ראה, למטה שבעה מעשים
יש ביניהם. זריעה - פנגד האם
העליונה, זהו שכתוב (בראשית מו)
הא לם זרע. קצירה - פנגד דרגת
אברהם, זהו שכתוב [ו]קצרו
לפי חסד. דישה בחרוץ - פנגד
דרגת יצחק, שעושה דין ומפריד
תבן מאותו בר. דין מפריד ממנו,
ועושה דין ברשעי העולם, ואז
הוא (תהלים לה) פמץ לפני רוח.
ורוח הזו זו הדרגה של יעקב,
שכתוב (בראשית מה) ותחי רוח
יעקב, וכנגדו זורה. ואותו המץ
נתן לאש למאכל. טוחן - פנגד
דרגת משה. לש - פנגד דרגת
אהרן. אופה - פנגד דרגת צדיק,
ונעשה לחם בידו של צדיק
באותו אור שיש בציון. זהו
שכתוב (תהלים קלו) נתן לחם לכל
בשר. בתחלה ל"כל", ואחר כך
לאותו מקום שנקרא בשר. ומה
זה לחם? זה הקיום.

ובשנה השביעית הזו לא עושים
מלאכה, אלא אוכלים אותו לחם
שנתן להם בשנה הששית, וכל
העולמות נחים בחדוה. וכל
העניים והעשירים, כלם שוים

שבעל פה אוליפת ליה למשה לקשרא
קשרין דמהימנותא.

אינון עשר נטיעין דנצב קדשא בריך הוא,
דהא אחיד לון בההוא אתרא דאקרי
ערב שביעית ויעבדון פרי בההוא בית סאה,
בגין דאייתי מזונא לעלמא בהאי שביעית.
דלית לון מזונא אלא מההוא שתא שתיתאה
דזרעין בה זרעין, הדא הוא דכתיב (הושע י')
זרעו לכם לצדקה וקצרו לפי חסד, מה
דזרעין יהא לההוא אתרא דאקרי צדקה
שלמה, וכדין וקצרו לפי חסד פדין יהא טיבו
עלאה. ומאן איהו לפי חסד דא אברהם.
ותא חזי לתתא שבעה עבידן אית ביניהון.
זריעה ללקבל אימא עלאה, הדא הוא
דכתיב (בראשית מ"ו) הא לכם זרע. קציר"ה ללקבל
דרגא דאברהם הדא הוא דכתיב וקצרו לפי
חסד. דישה בחרוץ ללקבל דרגיה דיצחק
דעביד דינא ואפריש תבן מההוא בר. דינא
אפריש מניה ועבד דינא ברשיעי עלמא וכדין
אינהו פמוץ לפני רוח. והאי רוח דא דרגא
דיעקב דכתיב (בראשית מ"ה) ותחי רוח יעקב,
ולקבליה זורה והוא מוץ לאשא אתייהיב
למיכל. טוחן ללקבל דרגא דמשה. ל"ש
לקבל דרגא דאהרן. אופ"ה ללקבל דרגא
דצדיק ואתעביד לח"ם בידו דצדיק
בההוא אור דאית בציון, הדא הוא דכתיב
(תהלים קל"ו) נתן לחם לכל בשר. בקדמיתא
לכ"ל ולבתר לההוא אתר דאקרי בשר ומאי
לחם דא קיומא.

ובהאי שתא שביעתא לא עבידן עבידתא,
אלא אכלין ההוא לחם דאתייהיב
להו משתא שתיתאה. וכולהו עלמין בחדוה
גיחין וכולהו מספני ועתירי כולהו שוין